

Publicerad 2008-06-18 22:03 av Elegia

Du är du är du är knark

Första gången vi träffades letade vi
efter platser att gräva massgravar
i sommarnatten, du dyrkade mig du
älskade mig du kröp vid mina fötter
Du höll mig hårt och jag
släppte taget puttade dig ut för stupet
Aldrig mer sa jag
Aldrig mer

Och jag vet inte hur du lyckades
Vet inte hur du lyckades fånga mig
snärja mig göra mig så förälskad
Den här gången var det jag som släppte allt
Du gjorde mig besatt och
jag föll för dig
Jag föll men du fångade mig aldrig
Nu minns jag inte ens ditt ansikte
Minns inte varför jag älskade dig

Skulle göra allt för att få tillbaka
våra sommarnätter skulle göra allt för att
få dem ogjorda skulle göra allt
för att du skulle bli min igen och allt
för att jag aldrig skulle ha träffat dig

Sista gången jag träffade dig sa du aldrig hejdå
du sa Vi ses snart, men din blick
sa något helt annat
du brukade dyrka mig men nu
var jag inte värd att stanna för
Du lärde mig hur snabbt
en människas värde kan ändras
Du packade dina väskor tog med alla dina saker du

reste härifrån och tog med en bit av mig

som jag aldrig kommer att få tillbaka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elegia med Poeter.se id #19214 innehar upphovsrätten